

Belevingsloop

Leesassistent.be

Bron: Het Nieuwsblad, 8 mei 2026
Tekst: Dennis Van Goethem

Zeg niet langer veldloop, maar ‘belevingsloop’. Nadat het jeugdvoetbal zijn scorebord al overboord gooide, leggen nu ook scholen steeds harder de nadruk op deelnemen in plaats van winnen. Maar wordt Gen Z zo niet stilaan Generatie Zacht?

Dennis Van Goethem | 8 mei 2026

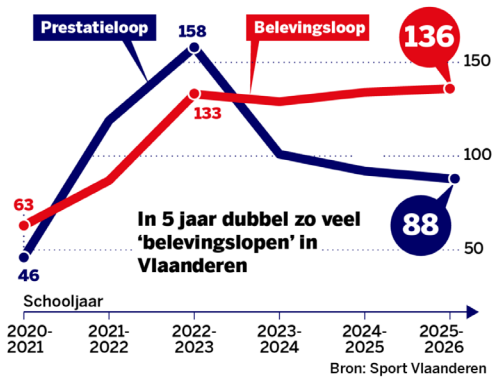

Geen scores meer bij jeugdvoetbal, en nu ook geen winnaar meer bij ‘belevingsloop’: verdraagt onze jeugd geen competitie meer?

Springen, kruipen, tuimelen, klimmen. En langs de kant rijen dik met ouders, oma’s en opa’s. Voor de kinderen van Lochristi was vorige woensdag een plezante primeur. Op domein Puyenbroeck liepen bijna 700 leerlingen van het lager hun eerste belevingsloop: geen klassieke scholenveldloop meer, met eindspurtjes voor het podium, wel gewoon fun. En aan de streep voor iedereen een medaille.

“Een dag zonder verliezers”, noemt sportschepen Tom De Grauwe het. “Door de fusie met Wachtebeke was het voor onze scholen de eerste keer. Eerlijk? Vroeger was ik voorstander van het competitieve gedeelte. Kinderen van twaalf of dertien jaar kunnen dat hebben. Maar nu ik dit heb gezien, vind ik het oké. Plezier op één, competitie op twee.” De enige trofee was die voor de best vertegenwoordigde school. Voor de rest: geen traan of teleurgesteld kind te bespeuren. “Het maakte niet uit of ze tiende of honderdste waren.”

Zo gaat het steeds vaker op onze scholen. In 260 Vlaamse steden en gemeenten liepen dit schooljaar 280.000 leerlingen uit het basis- en secundair onderwijs mee in een scholenloop – de meesten zonder kans op een prijs. Na corona is het aantal belevingslopen meer dan verdubbeld, van 63 naar 136. Terwijl de prestatiegerichte wedstrijden sinds 2022 bijna zijn gehalveerd. Het initiatief komt van Vlaams minister van Sport Annick De Ridder (N-VA) en Sport Vlaanderen. “Kinderen moeten van jongs af voelen hoe leuk sport is”, zei de minister aan de start van het schooljaar. “Het vergroot de kans dat ze later zullen sporten en er plezier aan beleven.”
Iets gelijkaardigs gebeurde al in het voetbal. Tot en met de U13 worden geen uitslagen en rangschikkin-

gen meer bijgehouden. Vorig seizoen maakte Voetbal Vlaanderen ook komaf met monsterscores van 0-16 bij de jeugd. Sterkere ploegen spelen nu een reeks hoger, de zwakkere een reeks lager. Rijst de vraag: leert onze jeugd zo nog wel omgaan met winst en verlies? Of cru gezegd, kweken we tere muurbloempjes?

Uitblinken in alles

Experts zijn verdeeld. Kinderpsychiater Lieve Swinnen vindt belevingslopen een prima idee. "Het zet kinderen aan tot beweging, zonder druk. Dat betekent niet dat competitie slecht is. Inspanning is nodig om iets te bereiken. Soms moet je durven de lat te verleggen." Sportpsycholoog Jef Brouwers, die met de Rode Duivels en Nina Derwael werkte, is strenger voor een zachte aanpak. "Altijd beter willen doen, is deel van ons reptielenbrein. Ook bij kinderen. Dat oerinstinct mag je niet onderdrukken."

Scholen bepalen zelf hoe ze het aanpakken. Turnleraar Joran Van Rossum geeft les in het lager en laat zijn klassen in Berlare al jaren meedoen aan de lokale belevingsloop. "De kinderen en ouders reageren alleen maar positief", vertelt hij. "Ik kom nog uit de tijd dat alles op school competitief was. Leren winnen en verliezen ís ook cruciaal. Ooit word je er sowieso mee geconfronteerd. Tijdens de les steek ik dat subtiel in pakweg een wedstrijdje trefbal. Maar tegelijk mogen kinderen ook rustig kennismaken met sport. Ze ontdekken zelf wel wat hen ligt."

Deelnemen is dus daadwerkelijk minstens zo belangrijk als winnen. Toch zeggen (oudere) volwassenen vaak dat de olympische gedachte de jeugd verzwakt. "Dat is zo oud als de straat, elke generatie vindt de volgende te soft", zegt sport- en bewegingspsycholoog Cedric Arijs. "Maar uit onderzoek blijkt dat de huidige jongeren net meer willen presteren. Online zien ze overal perfectie. Fitheid, looks, diploma's, vriendschap: ze willen in alles uitblinken. Onderschat die druk niet. We mogen onze jongeren zeker niet neerhalen."

Messi en Ronaldo

Ook kinderpsychologe Klaar Hammenecker maakt zich weinig zorgen. "Kinderen houden net van competitie. Ze spelen graag gezelschapsspelletjes, of trekken tijdens zo'n veldloop vanzelf sprintjes tegen elkaar. Jezelf meten is deel van de ontwikkelingsfase. Als ik een achtjarige vraag of het leuk is geweest op het voetbal, zal hij nog altijd zeggen: 'Ja, 8-4 gewonnen.' Daar is niks mis mee."

"Anderzijds merk ik dat kinderen vandaag minder behoefte hebben aan de stress die bij sport komt kijken", zegt Hammenecker. "Vaak omdat ouders aan de zijlijn staan te schreeuwen. Sommigen projecteren hun dromen op hun kinderen, en denken dat ze de nieuwe Messi of Ronaldo zijn. Daarom is er in het jeugdvoetbal geen kampioen meer. Om dezelfde reden vind ik belevingslopen een goede zaak. We hoeven onze kinderen niet te hard te beschermen, ze kunnen best tegen hun verlies. Maar er is meer dan één manier om sport te beleven. Zoals mensen die marathons lopen. De meesten doen het voor de uitdaging, niet voor winst."

"Elke generatie vindt de volgende te soft, dat is zo oud als de straat. Maar de huidige jongeren willen niet meer presteren"

Cedric Arijs
Sport- en bewegingspsycholoog

Het beste advies volgens Hammenecker: ken je kroost. "Tekenles of sportclub, recreatief of competitief: steun en begeleid je kind. Ik heb zelf een dochter die op hoog niveau aan acrobatische gymnastiek deed. We hebben haar nooit gepusht, maar gaandeweg trainde ze 18 uur per week en wilde ze medailles. Dat was volledig haar eigen keuze. En als het eens een wedstrijd niet lukte, dan stonden wij klaar. Zo hoort het."

Uit: Het Nieuwsblad